

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน กรณี พลเอก วิชิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา ลาออกจากสมาชิกพรรครวมแผ่นดินและหัวหน้าพรรครวมแผ่นดิน ตามหนังสือลาออก ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖ ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกพรรครวมแผ่นดินสิ้นสุดลง และทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน สิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๖๓ วรรคหนึ่ง (๒) และข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ทำให้กรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน ที่เหลืออยู่พ้นจากตำแหน่งทั้งหมด จำนวน ๑๒ คน ตามข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

บัดนี้ หัวหน้าพรรครวมแผ่นดินได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณี ที่ประชุมใหญ่สามัญพรรครวมแผ่นดินประจำปี ๒๕๖๖ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ มีมติ ดังนี้

๑. แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยยกเลิกทุกฉบับ และให้ใช้ข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๖ แทน ดังนี้

ข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยที่ประชุมใหญ่สามัญพรรครวมแผ่นดินประจำปี ๒๕๖๖ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ มีมติให้ยกเลิกข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๖ แทน ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคการเมืองนี้เรียกว่า ข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ข้อบังคับพรรครวมแผ่นดินนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากที่ประชุมใหญ่สามัญพรรครวมแผ่นดินประจำปี ๒๕๖๖ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ข้อบังคับพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๖ แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองตามข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคการเมือง” ชื่อย่อ “รผด.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “ Thailand Together Party ” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “TTP”

ข้อ ๕ เครื่องหมายพรรคการเมือง และความหมาย

(๑) พรรคการเมือง ใช้เครื่องหมาย

เครื่องหมายพรรคการเมือง มีลักษณะดังนี้

วงกลมสีรุ้ง ด้านในเป็นแถบริบบิ้น เครื่องหมายถูกสีแดง ขาว และน้ำเงิน ด้านล่างวงกลมมีชื่อ “พรรคการเมือง” และภาษาอังกฤษว่า “ Thailand Together Party (TTP) ”

(๒) มีความหมายดังต่อไปนี้

(ก) รวมใจคนไทย ทุกกลุ่มอายุ ทุกเพศ ทุกความแตกต่าง จับมือสามัคคี ประองตอง
หันหน้าร่วมกัน

(ข) ประกอบด้วยธาตุ ดิน น้ำ ลม ไฟ ทอง ไม้ ครบ

(ค) เครื่องหมายถูก สื่อว่า พรรคการเมืองจะทำให้ประเทศเดินไปในทางที่ถูกต้อง
ถูกใจตรงความต้องการของประชาชน

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ อาคารเลขที่ ๔๒๓ ถนนบอนด์สตรีท ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี รหัสไปรษณีย์ ๑๑๑๒๐

หมวด ๒

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง

ข้อ ๗ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคกรรมแผ่นดิน คือมุ่งเน้นจิตอาสาหรือจิตสาธารณะ นำการเมือง คือ ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตน ทำเพื่อประเทศชาติ และประชาชน อย่างแท้จริง โดยมีอุดมการณ์ ดังต่อไปนี้

๗.๑ จะยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จะจงรักภักดีปกป้อง ยกย่อง เชิดชูไว้เหนือเกล้าชาวไทยตลอดไป

๗.๒ จะปกป้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติเพื่อคนไทยทุกคน

๗.๓ จะธำรง และรักษาไว้ซึ่งเอกราช และอธิปไตยให้เป็นของปวงชนชาวไทยตลอดไป

๗.๔ จะดำเนินกิจกรรมทางการเมือง และบริหารราชการแผ่นดินด้วยความจริงใจ ซื่อสัตย์สุจริต อดทนอดกลั้น และเสียสละอย่างสูง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ บนพื้นฐานของคุณธรรม ศีลธรรม และจริยธรรม

๗.๕ จะเป็นแบบอย่างทางการเมืองที่ดี ต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

๗.๖ จะส่งเสริม สนับสนุนคนดี คนเก่ง คนกล้า และมีจิตอาสาเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย เพื่อบริหารราชการแผ่นดินตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

๗.๗ จะเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยทุกเชื้อชาติ ศาสนา โดยไม่แบ่งชั้นวรรณะ เพศ หรืออาชีพ เพื่อขับเคลื่อนประเทศสู่การพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งกว่าประเทศใด ๆ ในโลก และเป็นผู้นำของโลกในทุกด้าน

๗.๘ จะปลุกฝัง และสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้รัก และสามัคคีซึ่งกันและกัน พร้อมรักชาติรักแผ่นดินเกิด ไม่ยอมให้ใครหรือประเทศใดย่ำยี และทำลายโดยเด็ดขาด

๗.๙ จะสอนให้คนไทยทุกคนต้องทำงาน และพึ่งพาตนเองให้ได้ จะนำไปสู่ความเข้มแข็ง และยั่งยืนตลอดกาล ไม่สอนให้คนไทยเกียจคร้าน และแบมือขอโดยมุ่งเน้นเป็นรัฐสวัสดิการ โดยให้รัฐ (รัฐบาล) มอบอาคารสถานที่พร้อมอุปกรณ์ทำกินไปประกอบอาชีพเสมือนมอบเบ็ดไปตกปลากินเอง เพื่อความอยู่ดีกินดีของพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ

๗.๑๐ มีเป้าหมายสูงสุดจะเป็นพรรคของประชาชนอย่างแท้จริง เป็นพรรคที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ เป็นสถาบันทางการเมือง เป็นพรรคที่เป็นสากล เป็นพรรคที่เป็นความหวังใหม่ของคนทั้งประเทศ แต่ไม่ใช่พรรคทางเลือก พรรคเฉพาะกิจ หรือพรรคทหาร ที่อยู่ชั่วคราวไม่ถาวร

๗.๑๑ จะมุ่งเน้นระเบียบวินัยคนในชาติทุกด้าน หน้าที่ต้องมาก่อนสิทธิพลเมืองไทย

๗.๑๒ จะสืบสาน และรักษาไว้ซึ่งจารีต ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกทั้งจะวางแผน ฟื้นฟู อนุรักษ์ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้คืนสภาพสมบูรณ์ และคงไว้เพื่อลูกหลานสืบต่อไป

หมวด ๓

นโยบายของพรรครวมแผ่นดิน

การพัฒนาประเทศไทยอยู่ในช่วงของการปฏิรูปประเทศ เพื่อสามารถแก้ปัญหาพื้นฐานทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พลังงาน และการบริหารจัดการ ของภาครัฐ ที่สั่งสมมายาวนาน ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด ทั้งระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

ด้านเศรษฐกิจ มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น เชื่อมโยงกันอย่างไร้พรมแดน ขณะที่ประเทศไทย ยังติดกับดักรายได้ปานกลาง ภาคการเกษตรยังมีปัญหาทั้งเกษตรกร และระบบการผลิต สังคมยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านเศรษฐกิจ มีจำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนไว้ประมาณ ๑๐ ล้านคน ทรัพยากรบุคคล ของชาติยังไม่มีคุณภาพ มีความเชื่อ และทัศนคติที่ขัดต่อการปฏิรูปประเทศ และการรักษาเกียรติภูมิ ของชาติ

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมใหม่ มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีผลกระทบ ต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมทุก ๆ ด้านอย่างมาก เป็นปัจจัยเร่งที่ทำทลาย ให้ประเทศไทยต้องปรับตัว

ในการสร้าง และการประยุกต์เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมสร้างสรรค์ อันจะเป็นปัจจัยหลักในการจะเคลื่อนการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้าน

โครงสร้างประชากรของชาติได้เข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ทำให้ขาดประชากรในวัยแรงงาน ต้องพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการบริหาร และความมั่นคงของชาติ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้เกิดความเป็นเมืองใหม่เพิ่มขึ้น แต่ขาดการวางผังเมืองที่สวยงาม และเป็นเมืองน่าอยู่ ในขณะที่เมืองเก่าบางเมืองก็มีการพัฒนาที่ไร้ขอบเขต ขาดความเป็นระเบียบวินัย ประชาชนอยู่อย่างหนาแน่นระบบการขนส่งภายในเมืองกับระหว่างเมืองไม่มีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เสื่อมโทรม ถูกทำลาย และถูกนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างไม่มีขีดจำกัด และไม่รู้คุณค่า ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอย่างร้ายแรง รวมทั้งกระทบต่อต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน และภัยพิบัติธรรมชาติ ลักษณะต่าง ๆ

การบริหารจัดการภาครัฐ เป็นองค์กรขนาดใหญ่ และรายจ่ายประจำสูง มีประสิทธิภาพการบริหารต่ำและระบบการให้บริการประชาชนไม่ได้มาตรฐานสากล กระบวนการจัดการด้านงบประมาณ ขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การทุจริต และประพฤติมิชอบขยายวงกว้าง ขาดธรรมาภิบาล ระบบและกระบวนการยุติธรรมบางส่วนยังขาดประสิทธิภาพ รวมทั้งกฎหมายหลายฉบับ ยังไม่ได้มาตรฐานสากล เช่น กฎหมายบางฉบับล้าสมัยและขัดขวางความเจริญของประเทศ และขัดขวางต่อการทำธุรกิจการค้าของประชาชน และกระบวนการตรากฎหมายยังมีจุดอ่อน คำตอบที่ล่าช้าทำให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจการค้า และการดำเนินการของประชาชนต่อไปคำตอบที่ได้รับภายใน ๑ วัน เท่านั้น โดยลดขั้นตอนระบบราชการลง และเพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐสูงสุด

จากปัญหาดังกล่าว เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ พรรครวมแผ่นดินได้กำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป้าหมายของการพัฒนาประเทศปี ๒๕๗๙ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และการปรับโครงสร้างประเทศไทยสู่ประเทศไทยล้าสมัย

วิสัยทัศน์ของนโยบาย

ประเทศไทย เป็นแดนศิวิไลซ์ บ้านเมืองมีความมั่นคง สุขสงบ และสวยงามที่สุด ประชาชนกินอิม นอนหลับ มีอาชีพ และฐานะมั่นคง ยั่งยืน ตลอดกาล ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ให้สวัสดิการคนจน มีปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ ที่ภาคภูมิใจ และมีศักดิ์ศรีความเป็นไทย ปราบปรามการทุจริต และสิ่งเสพติด พร้อมกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทย ไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ข้อ ๘ ด้านการเมือง

ประเทศไทยประกอบด้วย สถาบันหลักของชาติที่สำคัญยิ่ง ได้แก่ สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นจุดหลอมรวมความเป็นไทย นโยบายของพรรครวมแผ่นดิน มุ่งเน้นให้คนไทยเกิดความตระหนักรู้ และเห็นความสำคัญยิ่งในหน้าที่ของพลเมืองไทย ที่จะร่วมกันทุกคน ทุกภาคส่วน สร้างความเข้มแข็ง ความเป็นปึกแผ่น รักษาเอกราช และอธิปไตยในการธำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ มุ่งเน้นการทํานุบำรุง และส่งเสริม สถาบันศาสนา ให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก และการเทิดทูน จงรักภักดี ในสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนทั้งชาติ เพื่อให้เกิดความสามัคคี และนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติในทุก ๆ ด้าน รวมถึง การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข โดยมีมาตรการที่ใช้เพื่อสร้างรากฐาน การพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ดังนี้

๘.๑ การธำรง และเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อันเป็นเสาหลัก สำคัญยิ่งของประเทศ มุ่งเน้นให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ตระหนักรู้ และเข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ รวมทั้งสิทธิ และเสรีภาพของพลเมือง ในการมีส่วนร่วมที่จะเป็นผู้สร้างความเข้มแข็ง ความเป็นปึกแผ่น รัก และหวงแหน รวมถึง การรักษาเอกราช และอธิปไตยของชาติไทย ผ่านสถาบันชาติ การมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกคน ทุกศาสนา ร่วมทํานุบำรุง และส่งเสริมสถาบันศาสนา เรียนรู้หลักของศาสนาอย่างถ่องแท้ และนำมา ปรับใช้ในการดำรงชีพบนรากฐานแห่งความซื่อสัตย์ สุจริต แบ่งปัน สามัคคี และความดีงาม เหนือสิ่งอื่นใด คือการปกป้องเชิดชู เทิดทูน และจงรักภักดี ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวม และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนทั้งชาติ ตั้งแต่บรรพกาล ปัจจุบัน และตลอดภายภาคหน้าสืบไป

๘.๒ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งเน้นส่งเสริมสนับสนุนองค์ความรู้ ให้ประชาชนทุกคนเข้าใจ เข้าถึง และมีความรู้ที่แท้จริงในระบอบการเมืองการปกครอง รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมือง เพื่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ รวมทั้งการพัฒนาความร่วมมือทางการเมือง โดยมีประชาชนเป็นส่วนร่วมอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาชาติบ้านเมืองอย่างรวดเร็ว และยั่งยืน

๘.๓ การยึดมั่นในรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยมุ่งเน้นความเป็นธรรม รวมถึงการปรับปรุง และพัฒนาบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และยุติธรรม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และทุกด้านในสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อ ๙ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

การบริหารราชการแผ่นดินเป็นรากฐานสำคัญยิ่งของการดำรงอยู่ของชาติอย่างมีศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิในสังคมโลก พรรครวมแผ่นดิน มีเป้าหมายสูงสุดในการที่จะเสริมสร้างประเทศไทย ให้มีความสงบสุขร่มเย็น อยู่ดีกินดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การเมือง การทหาร และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับต่างประเทศ ทั้งในประชาคมอาเซียน และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของประเทศเป็นสำคัญ จึงได้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐ และการต่างประเทศไว้ ดังนี้

๙.๑ การแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเกิดจากความเชื่อ และอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน ความไม่มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ ของประชาชน การขัดผลประโยชน์ในกิจการต่าง ๆ ของแต่ละภาคส่วนในพื้นที่ และอื่น ๆ ทำให้มีการใช้ความรุนแรงจนเกิดความเสียหายแก่ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และกระทบต่อความมั่นคง ด้านต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงให้ความสำคัญต่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ทำให้เกิด ความสูญเสีย กับประชาชนผู้บริสุทธิ์เป็นอย่างยิ่ง จึงมีเจตนารมณ์ที่จะแก้ปัญหานี้ให้เป็นรูปธรรม ในด้านสังคมจะพัฒนาให้เป็นสังคมที่พึงประสงค์ประชาชน มีปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตที่มั่นคง พัฒนา ประชาชนทุกช่วงวัยให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้มั่นคง บริหารจัดการด้วย หลักธรรมาภิบาล ลดความขัดแย้ง ของผลประโยชน์ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน พัฒนา

ทรัพยากรบุคคล บริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเขตชายแดนของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

๙.๒ การจัดการเตรียมความพร้อมของรัฐ องค์กรของรัฐ ทั้งในส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง ต้องเตรียมความพร้อมทั้งงบประมาณ บุคลากร และเทคโนโลยี สนับสนุนการบริหารจัดการชายแดน โดยเฉพาะเมื่อมีเหตุไม่ปกติเกิดขึ้น รวมทั้งการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ในชายแดน การกำกับติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการชายแดนอย่างต่อเนื่อง

๙.๓ การแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นการกระทำผิดโดยละเมิดกฎหมายของผู้ก่อการร้ายขึ้นในประเทศอื่น แล้วมีผลเสียหายเชื่อมโยงมาสู่ประเทศไทย เช่น อาชญากรรมข้ามชาติเกี่ยวกับโสเภณี ยาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ ค่าของเถื่อน อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี รวมถึงการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ ตระหนัก และให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และความมั่นคงของประเทศจึงมีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีนโยบายที่จะสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ ป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแต่ละประเภท สร้างจิตสำนึกในเรื่องธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อสังคม กำกับดูแลหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคมให้มีประสิทธิภาพ ร่วมมือกับภาครัฐแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปรับปรุงกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบที่มีคุณภาพ มีระบบการตรวจสอบหนังสือเดินทาง และการตรวจลงตราที่มีประสิทธิภาพ มีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านอาชญากรรมข้ามชาติให้ครอบคลุม และเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๙.๔ การสร้างความมั่นคงทางทะเล ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลที่สำคัญจะเกี่ยวข้อง กับอำนาจอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน สิทธิประชาธิปไตย และเขตอำนาจของชาติทางทะเล ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความเจริญรุ่งเรือง ความสมบูรณ์มั่งคั่ง ยั่งยืนของชาติ และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ประโยชน์สูงสุด และการมีเกียรติ ศักดิ์ศรี และเป็นที่ยอมรับในประชาคมระหว่างประเทศ ตระหนักถึงการสร้าง ความมั่นคงทางทะเลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะเป็นการปกป้อง และรักษาอำนาจอธิปไตย

การคุ้มครอง และรักษาชีวิต สิทธิ และทรัพย์สินของประชาชน การจัดการ และควบคุมการใช้ทะเล ให้มีความสุขสงบเรียบร้อย ปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมทางทะเล พัฒนาศักยภาพมนุษย์ การใช้กฎหมาย และการบริหารจัดการทางทะเลให้มีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดนโยบายไว้เป็นแนวดำเนินการ โดยจะดำเนินการทั้งในเชิงรุก เชิงป้องกัน และปราบปรามอย่างเหมาะสม การดำเนินการบนพื้นฐาน ของความร่วมมือระหว่างประเทศ การดำรงเกียรติยศ และศักดิ์ศรีของประเทศ การใช้อำนาจของชาติ อย่างสมดุลง และเหมาะสม และพื้นฐานของความสอดคล้องกับหลักการ และพันธกรณีต่าง ๆ พร้อมทั้ง มีการพัฒนาศักยภาพความมั่นคงทางทะเล การคุ้มครองการใช้ประโยชน์ทางทะเล การสร้างความสงบเรียบร้อย และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์กรความรู้ และความตระหนักรู้ ความสำคัญของทะเล รวมทั้งการบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลโดยองค์กรของรัฐให้มีประสิทธิภาพ

๙.๕ การบูรณาการอาเซียน และการเชื่อมโยงประเทศไทยสู่ประชาคมโลก อาเซียนหรือสมาคม ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศเพื่อความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง ตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการอาเซียนกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก เพื่อให้ประเทศไทยซึ่งเป็นเสมือนครอบครัวหนึ่งในอาเซียน และประชาคมโลก มีความร่วมมือ และความช่วยเหลือซึ่งกัน และกันทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ การทหาร และการบริหารส่งเสริมสันติภาพ เพื่อความมั่นคงความเจริญรุ่งเรือง เพื่อประสิทธิภาพ ของเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมทั้งมียุทธศาสตร์เชิงรุกด้านต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน และเสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก อันจะนำไปให้ประเทศไทยได้เสริมสร้างความเข้มแข็ง ได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสามารถแข่งขันในสมาคมโลกได้

๙.๖ การสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศที่แน่นแฟ้น จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน นโยบายที่จะเป็นมิตร และพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนให้เข้มแข็ง จะส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน กับนานาชาติ ทั้งระดับภูมิภาค และระดับโลก ให้เป็นที่เชื่อมั่น และยอมรับของประเทศต่าง ๆ ยึดมั่นตามพันธกรณีของไทย ตามกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎบัตรสหประชาชาติ รวมถึงปณิธานสากล ส่งเสริมการขยายความสัมพันธ์ไมตรี และความสัมพันธ์ ในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การวิจัย และการพัฒนา รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับนานาประเทศ เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การแก้ปัญหา ในประชาคมโลกโดยสันติวิธี

ข้อ ๑๐ ด้านกฎหมาย

ที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ รวมถึงการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาขาดความต่อเนื่อง กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัย และขัดขวางต่อความเจริญ และขัดต่อการทำธุรกิจการค้าของประชาชนไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง และไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบการของภาคเอกชนขาดหลักประกันความเป็นธรรม สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชน และประชาชนมีอุปสรรคเข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมของภาครัฐ ดังนั้น จึงต้องมีนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย ดังนี้

๑๐.๑ การปรับปรุง แก้ไข ยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัย เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

๑๐.๒ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ส่งเสริม สนับสนุน และเอื้ออำนวยต่อการประกอบการของภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๑๑ ด้านกระบวนการยุติธรรม

๑๑.๑ การพัฒนากลไก หลักประกันความเป็นธรรม สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชน พัฒนาระบบการช่วยเหลือทางกฎหมาย และค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้โดยง่ายและรวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์ หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริต และความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ

๑๑.๒ การส่งเสริมให้ประชาชน เข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมของภาครัฐอย่างทั่วถึง โดยการ ปฏิรูปกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับหลักสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค

๑๑.๓ พัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร โดยพัฒนาการสืบสวน สอบสวน และดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด พัฒนาระบบเทคโนโลยีในกระบวนการยุติธรรม ทั้งทางแพ่ง และอาญาเพื่อเป็นช่องทาง ร้องรับการเข้าถึงของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางของกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง และอาญา

๑๑.๔ ปฏิรูปองค์กรและการทำงานในกระบวนการยุติธรรม ให้สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม อาทิ การปฏิรูปโครงสร้างขององค์กรศาล การพัฒนาระบบวิธีพิจารณาคดี และระบบองค์คณะในองค์กรศาล การกำหนดองค์กรอัยการเป็นองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ การมีอำนาจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน และการขยายขอบเขตอำนาจองค์กรทนายความ และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้ครอบคลุมการให้บริการทางกฎหมายมากขึ้น

๑๑.๕ พัฒนาระบบนิติวิทยาศาสตร์ของประเทศในการส่งเสริม และยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนงานคดี และคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนทางกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๑๒ นโยบายด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นนวัตกรรมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร การปฏิวัติดิจิทัลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย และอัตราการเกิดลดลง รวมทั้งการติดกับดักรายได้ปานกลางของประเทศ การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโลกอย่างรวดเร็ว ตลอดจนผลกระทบจากการเพิ่มประชาคมอาเซียน และภาพสะท้อนเชิงประจักษ์ของการจัดการศึกษาที่ยังไม่มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติ แม้รัฐบาลได้ใช้จ่ายงบประมาณไปแล้วเป็นจำนวนมาก

พรรคกรรมแผ่นดินได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาของชาติ ที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ และคุณธรรมที่เท่าเทียม สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ใช้ศักยภาพช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ให้ก้าวข้ามประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ดำรงชีพอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านการศึกษา ด้วยการยกระดับคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง พัฒนาการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็งเพื่อผลิตแรงงานฝีมือให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญ ผลิต และพัฒนากำลังคน ให้มีความรู้ สมรรถนะ ในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการประดิษฐ์คิดค้นการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่จะสร้างผลผลิต และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมศีลธรรม และปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทย ให้มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์

พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงพร้อมกับสร้างระบบ และกลไกการติดตามการวัดและประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารการศึกษาให้กะทัดรัด มีความคล่องตัว ในการบริหาร และการเข้าถึงบริการอย่างเท่าเทียม พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นธรรม สร้างขวัญ กำลังใจ และส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงาน ได้อย่างเต็มศักยภาพ

ข้อ ๑๓ ด้านเศรษฐกิจ

ปัจจุบัน ประเทศไทยเรติดกับดักรายได้ปานกลางมากกว่าสองทศวรรษ ประชาชนส่วนใหญ่ ยังยากจน มีภาระหนี้สิน ประสบความเดือดร้อน เป็นผู้ด้อยโอกาส ขาดความเท่าเทียม และมีความ เหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นต้นทุนการผลิตถูกทำลาย มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และติดกับดักการไม่เอื้อประโยชน์ให้ภาคเอกชนมาร่วมลงทุนแบบผลประโยชน์ร่วม การบริหารการคลัง ทั้งการบริหารรายได้ การบริหารรายจ่ายหรืองบประมาณ ยังไม่เต็มศักยภาพ และไม่มีประสิทธิผล เท่าที่ควร พรรครวมแผ่นดิน มีเจตจำนงอย่างแน่วแน่ที่จะแก้ไขปัญหา และมีนโยบายเพิ่มศักยภาพ ทางเศรษฐกิจของประเทศ สามารถก้าวสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยเริ่มตั้งแต่นโยบายพัฒนา เศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง การบริหารรายได้จากภาษี การบริหารรายได้จากแหล่งอื่น อาทิเช่น การชดเชยของไทย การบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจ การเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก การบริหาร หนี้สาธารณะ และการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบริหารรายได้ให้ได้มากที่สุด และใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดตามแนวปฏิบัติ โดยปราศจากการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างแท้จริง ซึ่งนโยบายมี ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ การพัฒนาและแก้ไขเศรษฐกิจฐานราก เน้นที่เกษตรกรรายย่อยที่ทำการเกษตรเพื่อยังชีพ และยังมีรายได้น้อย พึ่งพาตนเองไม่ได้ มีภาวะหนี้สิน ต้องมีการปฏิรูประบบการเกษตรแบบผสมผสาน ตามเกษตรทฤษฎีใหม่ และตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ และพัฒนาไปสู่ การเกษตรเพื่อการค้า ส่วนประชาชนกลุ่มผู้สูงอายุ พ่อค้า แม่ค้า ประชาชนระดับฐานรากที่ยังไม่มีรายได้ ไม่สามารถเลี้ยงครอบครัวได้อย่างพอเพียง จะต้องได้รับการส่งเสริมให้มีอาชีพที่มั่นคง และยั่งยืน

๑๓.๒ การพัฒนาสู่การเป็นชาติการค้า ด้วยการเพิ่มศักยภาพทางการค้า ด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจการค้าส่ง ค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัล ด้วยวิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนา เพื่อการยกระดับขีดความสามารถสู่ระดับการเป็นชาติการค้า เพื่อการเป็นประเทศทางการค้า ประเทศไทยต้องเข้าไปอยู่ห่วงโซ่การผลิตสินค้าโลก เพื่อให้เกิดการส่งออกไปต่างประเทศ เพื่อเกิดการลงทุนทางธุรกิจให้เกิดการเคลื่อนไหว เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจ และเทคโนโลยีการพัฒนาทางธุรกิจอย่างรวดเร็ว เกิดการส่งเสริมทางการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ และส่วนแบ่งทางธุรกิจ และที่สำคัญ การปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายทางการค้า เพื่อเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ที่ได้รับการยอมรับระดับสากล

๑๓.๓ การวางรากฐานการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน สร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในชนบท และเน้นการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ กระจายการพัฒนาเมือง ศูนย์กลางไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาเมืองศูนย์กลางในภูมิภาค ทำให้เกิดงาน อาชีพ และรายได้ รวมทั้ง การหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ การผลิตภาคเกษตร ต้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการตลาด และการอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าในอนาคต พัฒนาความร่วมมือระหว่างกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตสินค้า เพื่อให้สามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ ได้ และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้า

๑๓.๔ การชุดคลองไทยเพิ่มรายได้ คลองไทยเป็นคลองที่เชื่อมระหว่างทะเลอันดามันกับอ่าวไทย สามารถสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อให้เกิดการขนส่ง การเคลื่อนย้ายกำลังคน อาวุธในการสร้างความมั่นคงทางการทหาร ด้านเศรษฐกิจสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความเจริญ จากการขนส่งที่รวดเร็ว ประหยัดพลังงาน ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางธุรกิจ เป็นเส้นทางทางทะเลที่สำคัญ และเป็นศูนย์กลางรวมถึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการค้าของโลก ได้อย่างรวดเร็ว และยั่งยืน

๑๓.๕ การสร้างสถานบันเทิงครบวงจร หรือเอ็นเตอร์เทนเมนท์คอมเพล็กซ์ (Entertainment Complex) เป็นสถานที่รวบรวมบริการต่าง ๆ เข้าด้วยกันในที่เดียว อาทิเช่น ร้านค้าปลอดภาษี สนามกอล์ฟ โรงแรม ธุรกิจบันเทิง และอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นหลัก อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ช่วยเพิ่มรายได้ของรัฐบาล และประชาชน สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น ลดการไหลออกของเงินตรา และดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ

๑๓.๖ การบริหารจัดการเศรษฐกิจในระบบ ซึ่งเป็นเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง เป็นแหล่งสร้างเงินสร้างงานให้แก่ประชาชนส่วนหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญ และความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจโลก สามารถขับเคลื่อน การเจริญเติบโตเศรษฐกิจของประเทศได้ จึงต้องบริหารจัดการเศรษฐกิจในระบบ และปรับปรุงกฎหมายให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

๑๓.๗ การพัฒนาประเทศไทยเป็น “ศูนย์กลางทางการเงินของโลก” เป็นการเปิดโอกาสให้นักธุรกิจทั่วโลกมาลงทุนด้านการเงิน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้แนวทางการบริหารธุรกิจการเงินที่มีประสิทธิภาพ และปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก

๑๓.๘ การพัฒนาการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก และเร่งด่วนของประเทศที่มีผลตอบแทนที่ดี ให้มีการดำเนินการลงทุนก่อสร้างโครงสร้าง หรือกำหนดนโยบาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยการลงทุนของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อสร้างผลตอบแทนที่ดีนั้น โดยดูจากความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศ และระดับภูมิภาค กับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งในกลุ่มประเทศยุโรป ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องการลงทุนด้านคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งเป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่จะผลักดันให้ประเทศเกิดการพัฒนา และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับ ประเทศ และระดับภูมิภาคได้ ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ความน่าเชื่อถือ และคุณภาพการให้บริการที่ดียิ่งขึ้นด้วย ซึ่งจะทำได้สามารถลดต้นทุนการขนส่ง และประหยัดเวลา และสามารถส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในภาคการผลิต เกิดความสามารถในการแข่งขัน และการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ในที่สุด

๑๓.๙ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศูนย์การท่องเที่ยว และสันตนาการสำหรับผู้สูงอายุ การพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นการเตรียมความพร้อมรองรับกลุ่มประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับผู้สูงอายุ โดยการส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่สอดคล้องกับการพักผ่อน การออกกำลังกาย การเรียนรู้ สุขภาวะที่ดีสำหรับผู้สูงอายุ

๑๓.๑๐ การพัฒนาเมืองนวัตกรรมสมุนไพร ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสมุนไพรโลก สมุนไพรไทย มีประโยชน์นานัปการ และเป็นที่ยุ้จักกันทั่วไป เพื่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์ภูมิปัญญาด้านการรักษา

จากชุมชน และสามารถสร้างความเข้มแข็งกับชุมชนในการผลิตสมุนไพรไทย จึงต้องมีการสนับสนุน ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาสมุนไพรไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าไทย ด้วยผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ระดับสากล โดยการยกระดับภูมิปัญญาของหมอยาสมุนไพรไทย เร่งรัดการร่วมลงทุนจากทั้งในส่วน ภาคเอกชน และหรือภาครัฐวิสาหกิจ อาทิ องค์การเภสัชกรรม และหรือพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ เช่น ศูนย์พัฒนายาไทยและสมุนไพร กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย ฯ โรงพยาบาลของรัฐเพื่อการผลิต ยาสมุนไพรที่ได้มาตรฐานสากล ให้มีความสามารถในการผลิตในปริมาณมากพอภายในประเทศ และส่งเป็น สินค้าส่งออกในระดับโลก จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมสมุนไพร และการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร เพื่อเป็นการรักษา คุ่มครองสิทธิ และทรัพย์สินทางปัญญาไทยที่จะสามารถ นำไปสู่การนำสมุนไพรไปใช้ และสร้างประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์

๑๓.๑๑ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจแต่ละภูมิภาค และเศรษฐกิจชุมชน รายได้จากเศรษฐกิจ ที่มีมูลค่าสูงมาจากธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยเฉพาะในแต่ละภูมิภาคมีความสำคัญกับธุรกิจชายแดน เพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามนโยบายรัฐ โดยให้การส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจมูลค่าเพิ่ม เศรษฐกิจชุมชนสู่สากล พัฒนาสินค้าสู่การเป็นสินค้าระดับโลก การเร่งพัฒนา “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก” ซึ่งจะมีศักยภาพในการสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมถึงร้อยละ ๓๙ ของเศรษฐกิจของประเทศ

๑๓.๑๒ การบริหารรายได้จากภาษีที่เป็นรายได้หลักของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพทั้งการจัดเก็บ ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม ให้เป็นแบบระบบ ไม่มีความเหลื่อมล้ำ ภาษีทางตรงจะเก็บตามฐาน ความสามารถในการเสียภาษี ผู้มีรายได้สูงหรือมีความสามารถในการเสียภาษีสูง ควรเก็บภาษีในอัตราที่สูง หรืออัตราก้าวหน้า ส่วนผู้ที่มีรายได้ปานกลางหรือมีความสามารถในการเสียภาษีต่ำ ควรจัดเก็บในอัตราด้อย และยกเว้นการเก็บภาษีผู้มีรายได้ต่ำ หรือไม่มีรายได้ นอกจากนี้ควรที่จะเก็บภาษีอสังหาริมทรัพย์ ที่มีมูลค่าสูงในอัตราก้าวหน้า รวมถึงจัดเก็บภาษีในภาคส่วนอื่น ๆ เช่น การกำหนดการจัดเก็บ ภาษีมรดก ภาษีที่ดินรกร้างหรือไม่ก่อประโยชน์ ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย ภาษีหุ้น และผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ สำหรับภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บ ภาษีบริโภคหรือการใช้บริการของประชาชน ทั้งผู้มีรายได้สูงผู้มีรายได้ปานกลาง และผู้มีรายได้ต่ำ หรือไม่มีรายได้ โดยเฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ ๗ ของมูลค่าสินค้า และบริการ ยังไม่สอดคล้อง และไม่เป็นธรรมกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจ จึงต้องปรับโครงสร้างการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้สอดคล้องกับบริการสินค้า และบริการ เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย

๑๓.๑๓ การบริหารงบประมาณรายจ่าย มีนโยบายการบริหารรายจ่ายที่สามารถสะท้อนให้ประชาชนทราบ รัฐบาลมีความจริงใจที่จะบริหารประเทศเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยจะจัดสรรงบประมาณ ตามนโยบายที่สามารถสนองตอบความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรม ไม่มีความเหลื่อมล้ำ การใช้จ่ายงบประมาณต้องตระหนัก และให้ความสำคัญของเป้าหมาย ผลสำเร็จ ประสิทธิภาพของแต่ละโครงการที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณ และการส่งมอบงบประมาณให้ถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ในทำนองเดียวกันก็ให้ความสำคัญของการกำกับติดตาม ควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณอย่างใกล้ชิด เพื่อทราบความก้าวหน้า และปัญหาระหว่างการใช้งบประมาณ ของโครงการต่าง ๆ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้ว จัดให้มีการประเมินผลการใช้งบประมาณ ผลงานที่เกิดขึ้น ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบ เพื่อปรับปรุงการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

๑๓.๑๔ การบริหารหนี้สาธารณะ รัฐบาลที่จัดงบประมาณแบบขาดดุล มีหนี้สาธารณะที่ไม่ก่อประโยชน์ ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งการกระตุ้นเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ การลงทุน และการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ย่อมจะมีผลต่อการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และเป็นภาระแก่คนรุ่นหลัง มากจนเกินไป จึงต้องให้ความสำคัญเร่งด่วนในการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ โดยพิจารณาถึงความคุ้มค่าของการก่อหนี้สาธารณะทั้งทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางจิตวิทยา การก่อหนี้สาธารณะต้องนำเงินไปลงทุน เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ และจำเป็น เช่น การก่อสร้างคมนาคม ทั้งทางบก ถนน ทางรถไฟ ทางน้ำหรืออวตอร์เวย์ และทางอากาศ ท่าเรือ คลังสินค้า และการชลประทาน เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และความเชื่อถือ รวมทั้งนโยบายที่จะกระจายอำนาจในการบริหารการเงินการคลัง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดเก็บภาษีบางประเภทตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นและสามารถบริหารการใช้งบประมาณรายจ่ายในท้องถิ่นให้คล่องตัวยิ่งขึ้น ภายใต้กรอบของกฎหมาย

๑๓.๑๕ การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย การสร้างแรงจูงใจนักลงทุนในเรื่องสิทธิประโยชน์ และมาตรการทางภาษี ส่งเสริมการเจริญเติบโตของผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล เข้าสู่ประเทศไทยล้ำสมัย บูรณาการกับเศรษฐกิจอาเซียน และเศรษฐกิจโลก

๑๓.๑๖ พรรคจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการเพิ่มกำลังการบริโภคของประชาชน และลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อที่ทวีความรุนแรงอยู่ในขณะนี้ ด้วยการเพิ่มเงินในมือของประชาชนในพื้นที่ที่ยังต้องมีการพัฒนา

ระบบสาธารณสุขปโภคพื้นฐานอยู่มากผ่านการให้ระบบสวัสดิการอุดหนุนค่าครองชีพในพื้นที่ดังกล่าว ในรูปแบบของคูปองในสองปีแรกของการเป็นรัฐบาล เพื่อสนับสนุนตลาดท้องถิ่น ตลาดพื้นบ้าน หรือตลาด การเกษตรชุมชน ร่วมกับการอบรมอาชีพเพื่อให้ชุมชนสามารถเข้าสู่การใช้เทคโนโลยีพื้นฐาน e-commerce เพื่อต่อยอดนำผลผลิตชุมชนเข้าสู่การซื้อขายออนไลน์ได้ในอนาคต ในขณะเดียวกันจะส่งเสริมต้นแบบ เศรษฐกิจพอเพียง การเกษตรชาญฉลาด (Smart Farmer) และวิศวกรรมอุตสาหกรรม อย่างง่าย เพื่อให้ประชาชนสามารถลดค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ไม่จำเป็นออกไปอย่างเป็นรูปธรรม

๑๓.๑๗ พรรคจะสนับสนุนเศรษฐกิจดิจิทัลให้เกิดขึ้นได้จริง อย่างเป็นสัดส่วนที่สูงทัดเทียม อารยประเทศ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการทำตลาดของประชาชน และอุตสาหกรรมครัวเรือนในประเทศ โดยสนับสนุน ให้เกิดกระดานการซื้อขายสินค้าออนไลน์ ของคนไทย ที่มีศักยภาพ และได้รับความนิยมสูง ผ่านความร่วมมือกับ กสทช. และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีการสื่อสารและส่งเสริมการผลิตบุคลากรทางด้าน เทคโนโลยีการสื่อสารและดิจิทัล ให้เพียงพอ ผ่านความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรม

๑๓.๑๘ พรรคจะส่งเสริมในการเพิ่มรายได้ ให้กับประเทศ ด้วยการเน้นและผลักดันการส่งออก ของประเทศ ให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน ในขณะเดียวกันส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรม S-curve และอุตสาหกรรมล้ำยุคไปในตัว ด้วยมาตรการยกเว้นการเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกิจการที่สามารถ ริเริ่มมูลค่าการส่งออกได้ในสามปีแรก ไม่ว่าจะเป็นกิจการขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่และอุตสาหกรรม ที่สามารถเพิ่มจำนวนการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจที่มีอัตราสูงในสามปีแรก นอกจากนั้นจะส่งเสริมการพัฒนา เขตอุตสาหกรรมดิจิทัล เขตเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ต่าง ๆ

๑๓.๑๙ พรรคส่งเสริมการศึกษาจะเน้นการผลิตบุคลากรที่เป็นที่ต้องการในระบบเศรษฐกิจ และขาดแคลนสูง เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีอนาคต ให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน ตลอดจน ส่งออกบุคลากรเหล่านี้ เพื่อนำเข้าเงินตราต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่างเทคนิค ช่างฝีมือ บุคลากร สายอาชีพ บุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทัศนศิลป์ ศิลปิน และบุคลากรด้านศิลปะ และวัฒนธรรม บุคลากรด้านสาธารณสุขและการแพทย์และจะพัฒนาตลาดแรงงานให้เข้าสู่กลุ่มอาชีพ ที่มีความต้องการเหล่านี้ เพื่อเป็นกำลังใจในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ

๑๓.๒๐ พรรคจะไม่เพิ่มหนี้สาธารณะที่ไม่จำเป็น แต่จะพยายามนำระบบโครงสร้างการขนส่ง และคมนาคมขั้นพื้นฐานและขั้นพัฒนาใหม่ของประเทศ ให้เกิดการเชื่อมโยงและเกื้อกูลกันของเศรษฐกิจ

ให้มากที่สุด นอกจากนั้นแล้วจะส่งเสริมการเชื่อมต่อระหว่างโหมดการเดินทาง และโครงสร้างการขนส่ง เหล่านั้นเพื่อเป็นการลดการเสียโอกาสทางเศรษฐกิจและเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ให้มากที่สุด”

ข้อ ๑๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน

ทรัพยากรทั้งสาม มีความสำคัญในระบบนิเวศ และการดำรงชีวิตของประชาชน รวมทั้งการใช้ เป็นปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาประเทศ ปัจจุบัน ทรัพยากรเหล่านี้มีอยู่ในภาวะวิกฤต ทรัพยากรดิน และทรัพยากรน้ำมีมลพิษจากสารเคมีที่ใช้ในการเกษตร มีการบุกรุกเข้าไปครอบครอง และใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม ทรัพยากรป่าไม้ถูกตัดทำลาย พื้นที่ผืนป่าลดลง ต้นน้ำลำธารได้รับความเสียหาย รวมทั้งมีการใช้พลังงานอย่างไม่มีขีดจำกัดปล่อยก๊าซในบรรยากาศ ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ พรรครวมแผ่นดิน ได้ตระหนัก ถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากร โดยการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด และรู้คุณค่า มีการปลูก จิตสำนึก ปลูกฝังความหวงแหน ในทรัพยากรของประเทศแก่ประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อรักษาความมั่นคง ทางทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานของชาติไว้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน และมีความสมดุล จึงมีนโยบายดังนี้

๑๔.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรดิน จะเร่งดำเนินการปฏิรูปที่ดิน และจัดการทรัพยากรดิน จะดำเนินการปฏิรูปที่ดิน และจัดการอย่างสมดุล โดยจัดแบ่งเขตที่ดิน ตามแผนการใช้ที่ดินอย่างเคร่งครัด ทั้งที่ดินสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย ที่สาธารณะ ที่อุตสาหกรรม และเป็นที่ยุทธกรรมอย่างชัดเจน ป้องกัน การบุกรุกที่ดิน ปฏิรูป และจัดรูปแบบที่ดินเพื่อการเกษตร ให้สอดคล้องกับการเกษตรแต่ละประเภท พื้นฟู และพัฒนาที่ดินให้มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และศักยภาพในการผลิตสูง รวมทั้งการจัดสรร ทรัพยากรที่ดิน ให้ผู้ด้อยโอกาส มีที่ทำกิน ที่อยู่อาศัย และใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบ มีความเท่าเทียม และไม่เหลื่อมล้ำ รวมถึงที่ดินรกร้างว่างเปล่า จะจัดสรรให้เกิดคุณประโยชน์ มิให้สูญค่าไปโดยไร้ประโยชน์

๑๔.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จะเร่งจัดการทรัพยากรน้ำ วางระบบบริหารลุ่มน้ำ และจัดการแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดการลุ่มน้ำตามหลักวิชาการ และการมีส่วนร่วม ของประชาชน เพื่อให้ลุ่มน้ำแต่ละแห่งมีทรัพยากรน้ำใช้อย่างยั่งยืน และทั่วถึง ทั้งปริมาณ และคุณภาพ ที่เหมาะสมกับการอุปโภคบริโภค ควบคุมการพังทลายของหน้าดิน ลดความเสียหายจากอุทกภัย การป้องกัน

น้ำท่วมอย่างยั่งยืน การควบคุมมลพิษไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจน การกำหนดขึ้นคุณภาพลุ่มน้ำ และการจัดการอย่างเหมาะสม และการคงไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสำหรับการจัดการแหล่งน้ำ การจัดการลุ่มน้ำ และแหล่งน้ำต้องมีการสร้างทางน้ำหรือออเตอร์เวย์ เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันน้ำท่วม และแก้ไขภัยแล้งอย่างยั่งยืน อีกทั้งใช้สำหรับการคมนาคมขนส่งทางน้ำ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เต็มศักยภาพ

๑๔.๓ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ปกป้องผืนดินให้อุดมสมบูรณ์ เป็นเครื่องปรับอากาศโลกให้สมดุลตามธรรมชาติ นโยบายที่จะบริหารจัดการจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ให้สมดุล และยั่งยืน โดยจะรักษาทรัพยากรป่าไม้ทั้งป่าบก และป่าชายเลน ที่ยังคงอยู่ ประมาณร้อยละ ๒๗.๘ ของพื้นที่ของประเทศ จะไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่า อีกทั้งจะทวงคืนป่า ที่ประชาชนครอบครองโดยไม่ชอบ กลับคืนมา จากนั้นจะฟื้นฟู และปลูกป่าถาวรเพิ่มพื้นที่ป่ามากขึ้นทุกปี สนับสนุนให้ประชาชนรักป่า ส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน และป่าเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑๔.๔ การบริหารจัดการภัยพิบัติจากธรรมชาติ และร่วมลดโลกร้อน โดยการเพิ่มพื้นที่ป่า ให้มากเพียงพอเพื่อสามารถควบคุมบรรยากาศไม่ให้มีอุณหภูมิสูง รวมทั้งมีการบริหารจัดการฝนหลวง อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนป้องกันไฟป่า และดำเนินการดับไฟป่าให้มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีระบบและทันท่วงที

๑๔.๕ การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการปลูก จิตสำนึกแก่ประชาชนให้ตระหนักถึงความบอบบางของทรัพยากรธรรมชาติต่อระบบนิเวศของมนุษย์ การเกิดภัยพิบัติ และโลกร้อนซึ่งจะเริ่มปลูกฝังความรู้สึก ความหวงแหน คุณค่า และมูลค่าทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาด โดยการนำมาใช้ใหม่ และการหมุนเวียนนำกลับมาใช้ ตั้งแต่ระดับครอบครัวการเรียนรู้ในสถานศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัย การใช้ความเชื่อ ความศรัทธาตามขนบธรรมเนียมประเพณี การมีส่วนร่วมของประชาชน การกระจายอำนาจให้การปกครอง ส่วนท้องถิ่น การใช้กฎหมายระเบียบข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งการยกย่องเชิดชู ชมเชย และการให้ รางวัลผู้ที่เสียสละในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๑๔.๖ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรม และเมืองอื่น ๆ ทุกพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ เป็นเมือง แห่งความสุข เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน และผู้ทำงานในเมืองอุตสาหกรรม

๑๔.๗ การพัฒนาการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลจากการใช้พลังงานที่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งทำให้ต้นทุนทางสังคมของประเทศชาติสูง เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลรักษาสุขภาพ รักษาโรค แก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงต้องเร่งการพัฒนา และการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องลดการใช้พลังงานที่เป็นมลพิษให้มากที่สุด ส่งเสริมและพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก รวมถึงพลังงานสะอาดทุกประเภท ให้มีการออกแบบการบริหารจัดการพลังงานชาติให้มีความมั่นคง โดยปรับโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และทำงานเสริมศักยภาพ รวมถึงการให้ความรู้ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ใช้พลังงานให้ถูกต้อง

๑๔.๘ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม โดยการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการแต่ละประเภทอย่างเคร่งครัด เร่งรัดติดตาม กำกับ ควบคุมให้ปฏิบัติอย่างจริงจัง รวมทั้งการกำหนดนโยบายการคลังในการจัดเก็บภาษีจากสถานประกอบการที่เปราะบาง และล่อแหลมต่อการส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในอัตราที่เหมาะสม เพื่อนำมาเป็นต้นทุนทางสังคม และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่หรือท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

๑๔.๙ การพัฒนาระบบพลังงานอัจฉริยะ เปลี่ยนผ่านการขับเคลื่อนพลังงานของชาติสู่พลังงานนวัตกรรม ภายใต้นโยบายด้านการผลิตพลังงานที่ทันสมัย ระบบการควบคุมอัจฉริยะ เมืองอัจฉริยะ และการถ่ายทอดความรู้ เน้นการผลิต และการสะสมพลังงานให้พอใช้ การใช้พลังงานต่ำ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าทั้งส่วนบุคคลและสาธารณะ พร้อมกับสร้างสถานีอัดประจุไฟฟ้ายานยนต์ไฟฟ้า วางโครงข่ายสายไฟฟ้าอัจฉริยะที่ปลอดภัย และยั่งยืน รวมทั้งการปลูกจิตสำนึกและการให้ความรู้การอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืนแก่ประชาชน

๑๔.๑๐ การส่งเสริมให้มีการใช้ก๊าซธรรมชาติมากขึ้นในภาคขนส่ง ส่งเสริมการใช้แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซลในภาคครัวเรือน สนับสนุนการใช้ก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่งให้มากขึ้น โดยขยายระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศโดยเร่ง “ระบบราง” มาแทน “ระบบขนส่งทางบก” ให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ของประเทศในอนาคตอันใกล้

๑๔.๑๑ การส่งเสริม และวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนทุกรูปแบบอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง กำกับ ดูแลราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม มีเสถียรภาพ และเป็นธรรมต่อประชาชน ส่งเสริม การผลิต การใช้ ตลอดจนการวิจัย และพัฒนาพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือก

๑๔.๑๒ การส่งเสริม และผลักดันให้อุตสาหกรรมพลังงานสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศ ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ เพิ่มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน และพัฒนา ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจพลังงานของภูมิภาค และปรับโครงสร้างราคาพลังงานทั้งระบบให้มุ่งสู่การสะท้อน ราคาต้นทุนพลังงาน แก้ไขปัญหาค่าครองชีพโดยการดูแลราคาสินค้า และการมีรายได้เพื่อเพิ่มกำลังซื้อ สุทธิของประชาชน

ข้อ ๑๕. นโยบายด้านสาธารณสุข

การสาธารณสุขเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสติปัญญา เพื่อให้ทรัพยากรบุคคลของประเทศมีศักยภาพสูง ปัจจุบันประชาชนบางส่วน ยังมีค่านิยม ทศนคติการดูแลรักษาสุขภาพ และพลาณามัยของตนเองในทางที่ไม่ถูกต้อง ประกอบกับ การสาธารณสุขของรัฐยังมีปัญหาด้านคุณภาพ และมาตรฐาน การบริการที่ยังไม่ทั่วถึง และไม่เท่าเทียม พรรครวมแผ่นดิน ตระหนัก และจะปฏิรูปสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และมาตรฐานสากลทั้งภาครัฐ และเอกชนสามารถบริการสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม จะบูรณา การองค์กรร่วม และผสมผสานการมีส่วนร่วมของทุกภาคีที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จะปฏิรูปการ สร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนของสาธารณสุข ทั้งการดูแลสุขภาพ และการส่งเสริมความตระหนัก ให้ประชาชนดูแล และป้องกันตนเองมากกว่าการรักษา พัฒนาระบบการให้บริการที่เป็นเลิศ การพัฒนา เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ด้านสุขภาพ พลาณามัย การเป็นศูนย์กลางแพทย์ทางเลือก การใช้สมุนไพร และการดูแลสังคม ผู้สูงวัย จึงได้กำหนดนโยบาย ดังต่อไปนี้

๑๕.๑ การส่งเสริมการบริการสาธารณสุขของรัฐ “ฟรี” แก่ประชาชนทุกคนในประเทศและได้มาตรฐาน เดียวกัน โดยให้บริการ ๒๔ ชั่วโมงทุกวันไม่มีวันหยุด ทุกโรคไม่มียกเว้น และพบแพทย์ได้อย่างรวดเร็ว ทันที่ทุกโรงพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ โดยเพิ่มจำนวนแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์และสถานพยาบาล โรงพยาบาล ให้ทั่วถึงทุกตำบลทั่วประเทศ

๑๕.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ เช่น โรงพยาบาล เครื่องมือ ยา และระบบสารสนเทศ รวมถึงการปรับ ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ในสถานพยาบาลแต่ละแห่ง ให้เหมาะสม

๑๕.๓ การยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุข วางรากฐานหลักประกันคุณภาพให้ครอบคลุม ประชาชนทุกภาคส่วนทั่วประเทศ ให้ได้รับยา เวชภัณฑ์ในมาตรฐานเดียวกัน และการรักษาแบบเดียวกันกับ ประชาชนทุกระดับชั้นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๑๕.๔ ส่งเสริมการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือก ขึ้นสู่ระดับประเทศ และเข้าสู่ระดับโลก และให้คุณค่ามาตรฐานการแพทย์เท่าเทียมกัน

๑๕.๕ ส่งเสริมจัดตั้งสถานพยาบาล พื้นฟูรักษาผู้ป่วยติดเตียง ผู้สูงวัย คนพิการ ในการรักษา แบบแพทย์องค์รวม โดยเน้นการรักษาแบบธรรมชาติ ไม่เน้นยาเคมี เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชนทั่วประเทศ

๑๕.๖ จัดตั้งสถาบันวิจัยสมุนไพรแห่งชาติ ทำการวิจัยอย่างจริงจัง เพื่อนำสมุนไพรมาผลิตยา ให้ได้มาตรฐานระดับสากล เพื่อนำออกไปจำหน่ายทั่วโลก สร้างรายได้ให้กับประเทศโดยตรง

๑๕.๗ จัดระบบองค์กรสาธารณสุข ให้เข้าสู่ระบบของการเรียนรู้แบบบูรณาการ การแพทย์แบบองค์รวม โดยใช้ระบบรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดขององค์กรสาธารณสุข

๑๕.๘ ส่งเสริมองค์ความรู้หมอชาวบ้านให้เข้าในระบบอย่างถูกต้อง และนำความรู้ของหมอชาวบ้าน ที่ได้รับมาแต่บรรพบุรุษ มาสานต่อประยุกต์เข้ากับหลักสูตรขององค์กรสาธารณสุข เพื่อยกย่องให้เกียรติ หมอชาวบ้าน ที่ได้เสียสละและเป็นจิตอาสา ในการช่วยเหลือดูแลสุขภาพของประชาชนอย่างแท้จริง

ข้อ ๑๖ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาศาสตร์

พรรคกรรมแผ่นดินได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาด้วยสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้ประโยชน์พัฒนาประเทศในยุคดิจิทัล และยุคประเทศไทยล้ำสมัย ให้มีประสิทธิภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

๑๖.๑ การเร่งรัดพัฒนาบุคลากร เน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และมีปริมาณ ที่เพียงพอ โดยผ่านระบบการศึกษาที่ได้ปลูกฝังทัศนคติที่ดี และความรักในวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูน พื้นฟูทักษะ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง

๑๖.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อันจะช่วยเอื้ออำนวยให้การพัฒนาวិทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มีประสิทธิภาพมากขึ้น จัดทำฐานข้อมูล และสารสนเทศให้สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับนานาชาติ ได้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงอย่างเท่าเทียม จัดห้องปฏิบัติการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานสากลตามระดับการศึกษา และช่วงวัยของผู้เรียน และการหาเครื่องมือ อุปกรณ์ตลอดจนวัสดุครุภัณฑ์ ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

๑๖.๓ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีด้วยการวิจัย และพัฒนา เป็นการค้นหาความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนที่ก้าวหน้า เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน เพิ่มประสิทธิภาพ การวิจัยให้สูงขึ้น โดยเฉพาะงบประมาณการวิจัยแต่ละปี ซึ่งต้องเพิ่มเป็นร้อยละ ๑.๐ ของรายได้มวลรวม ของประเทศ

๑๖.๔ การพัฒนาระบบและการรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลการวิจัย การประดิษฐ์คิดค้น ที่นักวิจัยศึกษามาถ่ายทอดไปสู่ผู้ใช้ เพื่อพัฒนาเป็นรายได้หรือใช้ในทางพัฒนา จัดระบบการถ่ายทอด งานวิจัย และผลงานประดิษฐ์คิดค้นสู่ผู้ใช้ให้มีประสิทธิภาพ การจัดระบบการเข้าถึงที่เท่าเทียม ตลอดจนจัดระบบการรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและทักษะที่ดี

๑๖.๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัย และพัฒนาร่วมกัน การแลกเปลี่ยน บุคลากร ใช้ทรัพยากรร่วมกัน ตลอดจนการนำเสนอผลการวิจัย และการเผยแพร่ผลการวิจัยร่วมกัน

๑๖.๖ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การยกระดับขีดความสามารถของเทคโนโลยี การให้การคุ้มครอง และการใช้ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อประโยชน์ต่อชุมชนทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์ของความหลากหลาย ทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ และชุมชนต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม และสมดุล

๑๖.๗ สร้างความมั่นคงในอาชีพนักวิจัย มีค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับคุณค่าและมูลค่าของผลงานวิจัย ที่สร้างสรรค์ นอกจากนี้จะวัดเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพให้มีรายได้ดี มีสวัสดิการครบถ้วน

๑๖.๘ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น แก่บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถแบบภูมิปัญญาท้องถิ่น จนเป็นที่ยอมรับในสังคม ให้เป็น ปราชญ์ชาวบ้านแห่งชาติ สาขา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร โดยจัดสวัสดิการให้เงินค่าตอบแทนรายเดือน ใบประกาศเกียรติคุณ และรางวัลอื่น ๆ ตามสมควร

๑๖.๙ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดสบายในการบริการ การผลิต การบริหารให้มีประสิทธิภาพ การสร้างโอกาสให้คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสพัฒนาคุณภาพการศึกษา เปลี่ยนแปลงการทำงานให้มีประสิทธิผล รวมทั้งทำให้ผู้บริโภครู้เข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบสารสนเทศ และการสื่อสารให้เสถียรครอบคลุมทั้งภายในประเทศ

๑๖.๑๐ ปฏิรูปสื่อสารมวลชน ให้ความสำคัญ และสนับสนุนการมีเสรีภาพของสื่อมวลชน ในการรายงานข่าว แสดงความเห็น และวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลอย่างเป็นธรรมโดยปราศจากอคติ ให้ความสำคัญกับองค์กรวิชาชีพเพื่อการยกระดับมาตรฐานสื่อมวลชนทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อปฏิบัติให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจสื่อสารมวลชน รักษาผลประโยชน์ ของประชาชน ให้ได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณภาพ มีสมดุล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้างสรรค์รายการ และเนื้อหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถตรวจสอบ การทำงานของสื่อย้อนกลับ อีกทั้งสร้างมาตรการในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากผลกระทบจากข่าวสาร ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือไร้จรรยาบรรณทางวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ ด้านสังคม และแรงงาน

ปัจจุบันโครงสร้างของประชากรไทย เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งมีประชากรผู้สูงอายุประมาณ ๒๐ ล้านคน และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สวนทางกับอัตราการเกิดที่ลดลง ประมาณปีละ ๗ แสนคนเท่านั้น คนไทยบางส่วน ยังขาดปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ มีรายได้น้อย มีภาวะหนี้สิน ว่างาน ติดสารเสพติด และก่ออาชญากรรม ไม่ได้ใช้ศักยภาพของตนประกอบสัมมาอาชีพอย่างเต็มความสามารถ สังคมบางกลุ่มยังไม่มีความรักใคร่ ประองดองกัน มีทัศนคติ และค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งการเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ มีความเหลื่อมล้ำ และความไม่เท่าเทียมในสังคม พรรครวมแผ่นดิน ได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อม และปัญหาทางสังคมไทย จึงมีนโยบายที่จะสร้างความคุ้มครองสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความร่วมมือทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาสังคม ให้มีอัตลักษณ์ของความเป็นไทย พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมที่มั่นคง มีความเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นสังคมสันติสุข นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติ โดยมีแนวทาง ดังนี้

๑๗.๑ จัดสวัสดิการให้มีประสิทธิภาพให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงบริการสวัสดิการอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะ ผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้พิการ โดยการจัดที่อยู่อาศัยอย่างมั่นคง จัดที่อยู่อาศัยให้กับคนไร้บ้านและคนด้อยโอกาส ลดค่าครองชีพแก่ผู้มีรายได้น้อย เสริมสร้างขวัญกำลังใจ ให้แก่ผู้มีจิตอาสาและอาสาสมัคร โดยให้สวัสดิการต่าง ๆ เป็นการตอบแทนอย่างเหมาะสม

๑๗.๒.ต่อต้านยาเสพติดทุกประเภท ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย และทำให้เกิดปัญหาสังคมหลายด้าน รัฐจะต้องดำเนินการปราบปรามยาเสพติดอย่างเฉียบขาด บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๗.๓ การสร้างสันติสุขในสังคม ปลุกจิตสำนึกให้คนไทยเป็นผู้ที่มีน้ำใจ เป็นมิตรไมตรี มีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้หน้าที่ ไม่นิยมความรุนแรง ยึดสังคมเป็นศูนย์กลาง ให้ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมสันติสุข รมรungskให้คนในสังคม ตระหนักรู้ในหน้าที่ มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย เห็นประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ

๑๗.๔ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ทุกช่วงวัยต้องได้รับการศึกษา มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ การขัดเกลาทางสังคม ให้การศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ที่เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม เพื่อเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ในการดำรงชีวิต ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมแต่ละช่วงวัย พัฒนาศักยภาพอันรวมถึงการพัฒนาความรู้ทักษะ และสมรรถนะในการประกอบสัมมาอาชีพสูงขึ้น โดยการปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ และอุดมการณ์ที่ถูกต้อง ตลอดจนปลูกฝังความมุ่งหวัง การรู้จักบทบาทหน้าที่ของพลเมือง ตลอดจนสร้างคนให้มีสุขภาวะที่ดี นำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๑๗.๕ สร้างโอกาสความเสมอภาคเท่าเทียมทางสังคม ให้คนทุกเพศทุกช่วงวัย ได้รับสวัสดิการจากรัฐ การประกอบสัมมาอาชีพ และความเป็นธรรมในสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

๑๗.๖ ลดความเหลื่อมล้ำ ของผู้ด้อยโอกาสทุกช่วงวัย ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา รวมทั้งการเข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมและสาธารณสุข

๑๗.๗ ป้องกันและแก้ไขการค้ำมนุษย์ ให้ครอบคลุมถึงการจัดหา การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการชู้ญ และรูปแบบอื่น ๆ

๑๗.๘ แก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและขอทาน ประเทศไทยมีแรงงานต่างด้าวทั้งที่ถูกกฎหมาย และผิดกฎหมาย รวมถึงขอทานเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ จึงต้องบริหารจัดการด้วยความละเอียดอ่อน ตระหนักถึงความเป็นมนุษยชาติ ไม่กระทำทารุณและการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

๑๗.๙ ส่งเสริมการกีฬา อันจะมีผลต่อการดูแลสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง มีจิตใจเป็นนักกีฬาที่เข้มแข็ง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พัฒนาคณะการเป็นนักกีฬาสสมัครเล่น และนักกีฬาอาชีพ ตลอดจนผู้ฝึกสอน และกรรมการตัดสินระดับชาติ ระดับนานาชาติ

๑๗.๑๐ จัดระบบนิเวศความเป็นอยู่ของคนอย่างเหมาะสม ประกอบด้วยพื้นที่สีเขียว ภูมิทัศน์ที่ร่มรื่นสวยงามของชุมชน สวนสาธารณะ และสถานที่สันทนาการที่มีคุณภาพมาตรฐาน

๑๗.๑๑ ส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยใช้เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้เต็มศักยภาพ เอื้ออำนวยประโยชน์ เกื้อกูลต่อการพัฒนาชีวิต การศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม สร้าง และจรรโลงจิตสำนึกทางศิลปะ และวัฒนธรรมเชิงตรรกะอย่างเป็นระบบ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และมีวิถีชีวิตอย่างเชื่อมั่นบนพื้นฐานของคุณค่าของศิลปะ และวัฒนธรรมไทย อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของคนไทยในสังคมโลก โดยการทำนุ บำรุง รักษามรดกทางศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติให้เป็นรากฐาน ของชีวิต การสืบสานศิลปะ และวัฒนธรรมให้ยั่งยืน การผลิตและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสืบสานมรดก ทางศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีงามทั้งหมด รวมทั้งการบริหารศิลปะ และวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อาทิ การปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารให้ทันสมัยทัดเทียมประเทศอื่น ๆ ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุน อาชีพศิลปินทุกแขนง ให้มั่นคง และมีความภาคภูมิใจ

ข้อ ๑๘ ด้านการเกษตร

การเกษตร เป็นแหล่งผลิตปัจจัยสี่สำหรับการดำรงชีพ และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจสังคม การศึกษา วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวของประเทศ เกษตรกรได้ใช้เทคโนโลยีเกษตรเคมีที่มีต้นทุนการผลิตสูง ใช้ระบบการผลิตไม่เหมาะสม การจัดการไร่นาหรือการจัดการฟาร์มไม่มีประสิทธิภาพ มีภัยธรรมชาติคุกคาม ผลผลิตต่ำ มีการปนเปื้อนสารพิษ ส่งผลทำให้อาหารไม่ปลอดภัย ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดทุน มีภาวะหนี้สิน ด้อยโอกาส และไม่เท่าเทียมกับสังคมอื่น พรรครวมแผ่นดิน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการเกษตร ที่สังคมเกษตรกรรม ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบการอยู่ ให้เป็นการเกษตรล้ำสมัยในยุคประเทศไทยล้ำสมัย จึงได้กำหนดนโยบายด้านการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาแบบองค์รวม ดังนี้

๑๘.๑ การจัดที่ทำกินให้เกษตรกร จัดที่ทำกินขั้นต่ำให้แก่เกษตรกรทุกรอบครัว สามารถเลี้ยงตนเองได้ มีความอยู่ดี มีความมั่นคงในชีวิต และมีศักดิ์ศรีความเป็นคนไทย

๑๘.๒ การแก้ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรที่มีราคาตกต่ำ โดยจะต้องมีพระราชบัญญัติคุ้มครอง เช่น ข้าว ยางพารา อ้อย ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง และผลิตผลทางการเกษตรอื่น ๆ ให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพ และมีความมั่นคงในชีวิต

๑๘.๓ การอุดหนุนเกษตรกรที่มีรายได้น้อย เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และการประกอบอาชีพแก่เกษตรกรที่มีรายได้น้อย โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตการเกษตร และให้ความช่วยเหลือด้านการเงินตามความเหมาะสม เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ และมีความเข้มแข็ง รุ่งแก้ไข และพัฒนาให้ชาวนามีรายได้สูงอย่างต่อเนื่องแบบบูรณาการควบคู่ไปกับการอุดหนุนด้านต่าง ๆ ด้วย

๑๘.๔ การปฏิรูปการเกษตร การวางแผนแม่บทการเกษตรของชาติให้มีความสมดุลกันทั้งการผลิตพืช ผลิตสัตว์ และการประมง ให้มีอาหารบริโภคอย่างพอเพียง และส่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิต การขนส่ง ระบบจ่ายน้ำ และเทคโนโลยีการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนการผลิตของเกษตรกรได้อย่างต่อเนื่อง บริการให้เกษตรกรได้รับทราบข้อมูลด้านการตลาดสินค้าเกษตร การกำจัดศัตรูพืช การให้น้ำ การให้ปุ๋ย โดยเน้นวิถีเกษตรอินทรีย์เป็นหลัก ตลอดจนข้อมูลด้านอุทวิทยาการเกษตร การพัฒนากระบวนการจำหน่ายสินค้า ให้เกษตรกรเกิดช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้หลากหลาย รวมถึงการกำหนดราคาสินค้า ด้วยตัวเอง ผ่านสหกรณ์หรือร้านค้าตำบล ร้านค้าที่ทันสมัย รวมถึงการสร้างเครือข่าย การจำหน่าย และการกระจายสินค้า ที่จะแบ่งปันผลตอบแทนในรูป รายได้หรือประโยชน์อื่น ๆ กลับมาสู่ตัวเกษตรกรเอง

๑๘.๕ พัฒนาองค์กรด้านการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ สามารถบริการถ่ายทอดให้ความรู้ และช่วยอำนวยความสะดวกให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง สร้างองค์กรด้านการวิจัย และพัฒนา เน้นการวิจัย องค์ความรู้ นวัตกรรมสร้างสรรค์ เทคโนโลยีการเกษตร พันธุกรรม พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ รวมทั้งปัจจัยการผลิต ระบบการใช้น้ำ ให้ปุ๋ย และเครื่องมือการเกษตรอื่น ๆ ตลอดจนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การวิจัยด้านการตลาด เพื่อรู้เท่าทันตลาด การบริหารจัดการ และการพยากรณ์แนวโน้มการตลาด

๑๘.๖ พัฒนาผู้ประกอบการเกษตรให้มีทัศนคติ ค่านิยมที่ดี และภาคภูมิใจในอาชีพการเกษตร พร้อมรับการถ่ายทอดนวัตกรรม การเรียนรู้ และแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่ม รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงการเกษตร และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นเกษตรกรที่ฉลาด มีความรู้ความสามารถ ในระบอบการผลิต การเก็บเกี่ยว การดูแลผลิตผล การจำหน่าย มีความคิดริเริ่มเชิงวิเคราะห์ และมีความคิดสร้างสรรค์สามารถพึ่งพาตนเองได้

๑๘.๗ พัฒนาระบบการเกษตรให้มีศักยภาพ ควรเป็นระบบการเกษตรในฟาร์มที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้เทคโนโลยีสีเขียว ลดหรือเลิกการใช้สารเคมีเกษตร เพื่อมุ่งไปสู่ การเกษตรปลอดภัย จากสารพิษ เป็นอาหารที่ปลอดภัย มีวิธีการจัดการฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นการทำฟาร์มล้ำสมัย ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมการเกษตรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ระบบนิเวศของฟาร์มช่วยส่งเสริม การอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑๘.๘ พัฒนาเกษตรอินทรีย์ (Organic) ผลกระทบจากเกษตรกรไทยใช้การเกษตรเคมีมานาน ทำให้มีมลพิษในดิน น้ำ อากาศ และอาหารไม่ปลอดภัย สังคมจึงต้องการอาหารปลอดภัยที่มีผลผลิตดี ต่อสุขภาพการทำเกษตรอินทรีย์ซึ่งเป็นการผลิตพืชหรือสัตว์เพื่อบริโภค เพื่อการค้า ที่ใช้ปัจจัยการผลิต ที่ได้มาจากธรรมชาติ ทั้งพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ยอินทรีย์ และสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอินทรีย์ ต้องขยาย การเกษตรอินทรีย์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารปลอดภัย และส่งสินค้าเกษตรอินทรีย์ จำหน่ายเป็นสินค้าออกไปต่างประเทศให้มากที่สุด โดยจะส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบการเกษตรอินทรีย์ ให้ได้มาตรฐาน ตามระบบการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตรกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ และของสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางตรวจรับรองที่ใช้ในสากล ภายใต้เกณฑ์ ของสหพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ ให้กว้างขวาง และครอบคลุมชนิดพืช และสัตว์อื่น ๆ มากขึ้น

๑๘.๙ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร เป็นนโยบายสร้างสถานประกอบการของชุมชนเกษตร ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับรองรับผลผลิตจากไร่นาของเกษตรกรมาแปรรูป ถนอมคุณภาพ ให้สามารถเก็บไว้ได้ยาวนาน และจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ ผลผลิตเกษตรไปสู่ห่วงโซ่การผลิตที่มีมูลค่าสูงเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นมาก จากการจำหน่ายผลผลิตจากไร่นาโดยตรงในรูปแบบของวัตถุดิบหรือสินค้าปฐมภูมิอันจะเชื่อมโยงกับสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และศูนย์เศรษฐกิจชุมชนด้วย อันจะช่วยให้เกษตรกรทำการเกษตรครบวงจร

๑๘.๑๐ จัดตั้งเมืองนวัตกรรมอาหาร ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรของประเทศ แบบครบวงจร สร้างความมั่นคงทางอาหารโลก เพื่อตอบสนองนโยบาย “ประเทศไทยเป็นครัวโลก และคลังอาหารโลก” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมอาหาร และอาหารเชิงสุขภาพ

หมวด ๔

โครงสร้างการบริหารพรกรรมแผ่นดิน และตำแหน่งต่าง ๆ ในพรกรรมแผ่นดิน

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างการบริหารพรกรรมแผ่นดิน

ข้อ ๑๙ โครงสร้างของพรกรรมแผ่นดิน ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรกรรมเมือง
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรกรรมเมือง
- (๓) ตัวแทนพรกรรมเมืองประจำจังหวัด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรกรรมแผ่นดิน

ข้อ ๒๐ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรกรรมมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๑ คน
ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) เภรัณุกพรรค
- (๕) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรกรรมแผ่นดิน ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่
ของพรกรรมแผ่นดินโดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรกรรมเมืองตามข้อ ๒๐
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรกรรมแผ่นดินจนครบจำนวน
ตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรกรรมแผ่นดินแต่ละ

ตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน และผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องอยู่ในที่ประชุม เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อยินยอมเป็นหนังสือให้เป็นกรรมการบริหารพรรค

กรรมการบริหารพรรคต้องไม่เป็นกรรมการสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในขณะเดียวกัน

ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินต้องเป็นสมาชิกพรรครวมแผ่นดิน อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ประชุมใหญ่พรรครวมแผ่นดินเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินชุดใหม่

ข้อ ๒๓ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินมิได้

ข้อ ๒๔ ความเป็นกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกสภา

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการบริหารพรรคตามกฎหมายหรือข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน

(๕) ถูกถอดถอนตามกฎหมาย

(๖) คณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสาม มีมติ

ให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งยกเว้นหัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสีย ต่อชื่อเสียง เกียรติภูมิ หรือเหตุอื่นอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่พรรครวมแผ่นดินอย่างร้ายแรง

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้ง กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำในที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคหรือประชุมใหญ่วิสามัญพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค

(๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคของหัวหน้าพรรคสิ้นสุดลงตามข้อ ๒๔

(๓) กรรมการบริหารพรรคว่างเกินกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ให้กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตาม (๓) ให้กรรมการบริหารพรรคเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะด้วยเหตุอื่น นอกจากเหตุตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินมีหน้าที่ และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) ควบคุม และกำกับดูแลมิให้สมาชิกพรรคหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคกระทำการในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้งหรือการเลือก มิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนหรือโครงการที่จะดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

- (๔) ดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง
- (๕) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรค และสาขาพรรค ตลอดจนจัดทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมืองให้ถูกต้องตามความเป็นจริง
- (๖) ตรวจสอบ และควบคุมมิให้มีการนำเงินหรือทรัพย์สินของพรรคไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง
- (๗) กรณีพรรคสิ้นสภาพความเป็นพรรคหรือยุบพรรค ยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่อยู่จนกว่าการชำระบัญชีจะแล้วเสร็จ แต่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในนามของพรรคที่สิ้นสภาพความเป็นพรรคหรือยุบพรรคมิได้
- (๘) ออกกฎระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรครวมถึงข้อห้ามของหัวหน้าพรรค
- (๙) ควบคุมไม่ให้พรรค และผู้ซึ่งพรรคส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด
- (๑๐) เลิกพรรค แต่งตั้งหรือเลิกสาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคประจำจังหวัด
- (๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๒) แต่งตั้ง และถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค
- (๑๓) รับผิดชอบร่วมกันในบรรดามติของคณะกรรมการบริหารพรรค และในการดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ตามกฎหมายอื่น และข้อบังคับพรรค รวมตลอดจนระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้คัดค้านในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค โดยปรากฏตามหลักฐานการคัดค้านนั้น ในรายงานการประชุม หรือได้ทำหนังสือคัดค้านยื่นต่อประธานในที่ประชุมภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่การประชุมนั้นสิ้นสุดลง
- (๑๔) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรครวมแผ่นดิน

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) เป็นผู้แทนของพรรคในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้ หัวหน้าพรรค จะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการบริหารพรรคคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

(ช) ในกรณีมีปัญหาหรือข้อขัดแย้งอย่างหนึ่งอย่างใดในพรรค และมีเหตุจำเป็นต้องวินิจฉัย หรือตัดสินใจ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับพรรคบัญญัติไว้ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด และเด็ดขาด

(ซ) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งขึ้น เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวหรือคณะกรรมการยังคงยืนยันมติเดิม ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ณ) มีอำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรครวมแผ่นดิน มีหน้าที่และอำนาจตามที่หัวหน้าพรรครวมแผ่นดิน หรือคณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรครวมแผ่นดินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) เภรัญญิพรรครวมแผ่นดิน มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงิน ของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๕) นายทะเบียนสมาชิกพรรครวมแผ่นดิน มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการตรวจสอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรครวมแผ่นดิน และจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรครวมแผ่นดินให้ตรงตามความเป็นจริง และต้องให้สมาชิกพรรคตรวจดูได้โดยสะดวก ณ สำนักงานใหญ่ของพรรครวมแผ่นดิน รวมทั้งประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรครวมแผ่นดินให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง

(๖) โฆษกพรรครวมแผ่นดิน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(ค) จัดทำ จัดหา ดูแลสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ตลอดจนประสานงานกับสื่อมวลชนทุกแขนงในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์ การเสนอข่าว และการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับพรรครวมแผ่นดินตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน มีหน้าที่และอำนาจตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

สาขาพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๒๘ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรครวมแผ่นดิน ต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเขตจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๒๙ การจัดตั้งสาขาพรรครวมแผ่นดิน เมื่อเขตเลือกตั้งใดหรือเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรครวมแผ่นดินที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งหรือเขตจังหวัดนั้น ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป สมาชิกพรรครวมแผ่นดิน ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนอาจจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรครวมแผ่นดิน กรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน และกำหนดสถานที่ตั้งสาขาพรรครวมแผ่นดิน เมื่อหัวหน้าพรรครวมแผ่นดินให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรครวมแผ่นดิน ให้หัวหน้าพรรครวมแผ่นดินแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หัวหน้าพรรครวมแผ่นดินให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าสาขาพรรค
- (๒) รองหัวหน้าสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) เภรัญญาสาขาพรรค
- (๕) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดินต้องเป็นสมาชิกพรรครวมแผ่นดิน มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่หัวหน้าพรรครวมแผ่นดินมีประกาศจัดตั้งสาขาพรรครวมแผ่นดิน

กรรมการสาขาพรรคต้องไม่เป็นกรรมการบริหารพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
ในขณะเดียวกัน

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน ให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้ง
สาขาพรรครวมแผ่นดินหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรครวมแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดินตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกตั้งตำแหน่งอื่น ๆ จนครบ
ตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน
จะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรครวมแผ่นดิน
หรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรครวมแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ สาขาพรรครวมแผ่นดินมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรครวมแผ่นดินให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย
นโยบายพรรครวมแผ่นดิน ข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน คณะกรรมการบริหารพรรค คำสั่งหัวหน้าพรรค
และมติของที่ประชุมใหญ่พรรครวมแผ่นดิน รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิก และประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิ และเสรีภาพอย่างมีเหตุผล
และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ
และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอด
ทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิก และประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็น
ทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุข
ของประเทศชาติ และประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรครวมแผ่นดินให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดินแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าสาขาพรรครวมแผ่นดิน

(ก) จัดให้มีบัญชีรับ และจ่ายเงินของสาขาพรรครวมแผ่นดิน

(ข) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกพรรคที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรครวมแผ่นดิน

(ค) เป็นผู้แทนของสาขาพรรค และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ง) เป็นประธานคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(จ) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวหรือคณะกรรมการยังคงยืนยันมติเดิม ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) รองหัวหน้าสาขาพรรครวมแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาคอมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรครวมแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบ และกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาคอมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าสาขาพรรคในกิจการที่หัวหน้าสาขาคอมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่
สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่
สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) เற்றுฎีกสาขาพรรครวมแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม
รายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๕) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรครวมแผ่นดิน มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๖) โฆษกสาขาพรรครวมแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุม และกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรครวมแผ่นดินตามที่คณะกรรมการสาขาพรรค
หรือหัวหน้าสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) กรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาพรรค
หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ ความเป็นกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน สิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดสมาชิกภาพ

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรครวมแผ่นดินกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรครวมแผ่นดิน
แต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่ง
ที่ว่างลง ซึ่งต้องทำในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคว่างลงตาม (๑) (๒)
(๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าสาขาพรรค
ให้กรรมการสาขาพรรค ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจ
เรียกประชุมเพื่อเลือกหัวหน้าสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน

๒) กรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้หัวหน้าสาขาพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ หรือมีอยู่แต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคจะดำเนินการเองหรือจะมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สาขาพรรค มีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ส่วนที่ ๔

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๓๘ ในจังหวัดที่มีได้เป็นที่ตั้งสาขาพรรค ถ้าพรรคมีสมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน พรรคอาจแต่งตั้งสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ซึ่งมาจากการเลือกของสมาชิกดังกล่าวให้เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคในจังหวัดนั้น

ข้อ ๓๙ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เมื่อจังหวัดใดระบุจำนวนคนที่มีความหมายซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน ให้สมาชิกไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตัวแทนพรรคประจำจังหวัด โดยในการลงคะแนนให้สมาชิกมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำคะแนน และประกาศผลการนับคะแนน แล้วรายงานชื่อสมาชิกพรรคซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสามลำดับแรกให้หัวหน้าพรรคโดยเร็ว และให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งสมาชิกพรรค

ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในกรณีที่คะแนนเท่ากัน ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคในการพิจารณาแต่งตั้ง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในกรณีที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดลำดับแรกไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งตัวแทนพรรคประจำจังหวัดที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปเป็นตัวแทนพรรคประจำจังหวัด

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องไม่เป็นกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๐ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องเป็นสมาชิกพรรค มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่หัวหน้าพรรคการเมืองมีประกาศแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และเมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดขึ้นมาดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๔๑ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมีหน้าที่ และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคคำสั่งหัวหน้าพรรค มติคณะกรรมการบริหารพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิก และประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิ และเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอด ทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิก และประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็น ทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุข ของประเทศชาติ และประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรครวมแผ่นดินให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๗) จัดให้มีบัญชีรับ และจ่ายเงินของตัวแทนพรรคประจำจังหวัด

ข้อ ๔๒ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ครบวาระตามข้อบังคับพรรค

(๕) หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้ออกจากการเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๖) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรครวมแผ่นดินกำหนด

หมวด ๕

การบริหารจัดการสาขาพรรครวมแผ่นดิน

และตัวแทนพรรครวมแผ่นดินประจำจังหวัด

ข้อ ๔๓ การบริหารจัดการสาขาพรรค

(๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรค

(๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรค

(๓) ประกาศชื่อ และนามสกุลของสมาชิกพรรคให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ข้อ ๔๔ การบริหารจัดการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรค

(๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในพื้นที่ที่รับผิดชอบของตัวแทนพรรคการเมือง

(๓) ประกาศชื่อ และนามสกุลของสมาชิกพรรคให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการบริหารพรรค ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๔๖ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของพรรค หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า มีสิทธิเข้าชื่อกันยื่นคำร้องขอให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคได้ และโดยความเห็นชอบของหัวหน้าพรรคด้วย เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่วิสามัญได้ทันที

ข้อ ๔๗ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรค ประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรค ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน

(๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคประจำจังหวัด

(๔) สมาชิกพรรค

ข้อ ๔๘ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคตามข้อ ๔๗ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่า สองร้อยห้าสิบคน การลงมติถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้หัวหน้าพรรคที่เป็นประธานหรือกรรมการบริหารพรรคที่หัวหน้าพรรคได้มอบหมายให้เป็นประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๙ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๐ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรค หรือนโยบายของพรรค

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค เหรัญญิกพรรค

นายทะเบียนสมาชิกพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารพรรค

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงิน และการดำเนินกิจการของพรรคที่ได้ดำเนินการไป

ในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าสาขาพรรค

(๗) กิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองที่กำหนดให้ต้องกระทำโดยมติที่ประชุมใหญ่

การลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผย แต่การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔)

ให้กระทำโดยการลงคะแนนลับ

ข้อ ๕๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้แจ้งกำหนดการประชุมล่วงหน้า เท่าที่อาจกระทำได้ในภาวะแห่งความจำเป็นเร่งด่วนเท่านั้น

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดินจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๕๓ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรครวมแผ่นดิน ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดินไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๒) สมาชิกสาขาพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๕๔ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรครวมแผ่นดินตามข้อ ๕๒ ต้องมีรวมกันทั้งหมด ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๕ ให้หัวหน้าสาขาพรรครวมแผ่นดินเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๖ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรครวมแผ่นดิน

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรครวมแผ่นดินทุกคราวให้ประธานสาขาพรรค แจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๕๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคที่หัวหน้าพรรคมอบหมายทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมกรรมการบริหารพรรคเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๙ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๖๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้หัวหน้าสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากหัวหน้าสาขาพรรค ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้เลขาธิการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๗

สมาชิกพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๖๒ สมาชิกพรรคต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามซึ่งอย่างน้อยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี และมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือค้ำ กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปราม การค้ำมนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิด ฐานฟอกเงิน

(๕) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น หรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๖๓ การสมัครเป็นสมาชิกของพรรคกรรมแผ่นดิน ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคกรรมแผ่นดิน ด้วยตนเอง พร้อมเอกสารประกอบตามที่พรรคกรรมแผ่นดินกำหนดให้ต้องยื่นประกอบพร้อมใบสมัคร สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคกรรมแผ่นดินเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคกรรมแผ่นดิน

ข้อ ๖๔ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคกรรมแผ่นดินสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติ และมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖๒ เว้นแต่เป็นกรณีมีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญ และเป็นการบวชตามประเพณีนิยม แต่ในระหว่าง มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวจะใช้สิทธิในฐานะสมาชิกพรรคการเมืองมิได้

(๔) พรรคกรรมแผ่นดินมีมติให้ออก เพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือขัดคำสั่งหัวหน้าพรรค หรือมติคณะกรรมการบริหารพรรค หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคกรรมแผ่นดินสิ้นสุดสภาพความเป็นพรรคการเมืองตามกฎหมายหรือยุบพรรคกรรมแผ่นดิน

(๖) ไม่ชำระค่าบำรุงพรรคกรรมแผ่นดินเป็นเวลา ๒ ปี ติดต่อกัน

การลาออกจากสมาชิกพรรคกรรมแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง (๖) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่น ใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคกรรมแผ่นดินหรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง(๔) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคกรรมแผ่นดิน ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการ บริหารพรรคกรรมแผ่นดินและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคกรรมแผ่นดิน

ข้อ ๖๕ สมาชิกพรรคการเมืองมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรคการเมือง
- (๒) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค
- (๓) ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขา

พรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาพรรคการเมือง

- (๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๖๖ สมาชิกพรรคการเมืองมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติ ของพรรคอย่างจริงจัง

- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

ข้อ ๖๗ ความรับผิดชอบของพรรคการเมืองต่อสมาชิกพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) ส่งเสริมสถานภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

- (๓) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) ให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกคนอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญ และเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๘

มาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกพรรคการเมือง

และกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๖๘ ต้องยึดมั่น และธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๖๙ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิ และผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๗๐ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๗๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพื่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๗๒ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับซึ่งทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗๓ ต้องไม่รับของขวัญ ของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๗๔ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๗๕ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๗๖ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติโดยไม่หวั่นไหว ต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิ และเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ตามความเหมาะสมแห่งสถานการณ์

ข้อ ๗๗ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุม ฝ่ายเสียงข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๗๘ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชน หรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วน และไม่บิดเบือน

ข้อ ๗๙ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรม แก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ คำสั่ง หรือกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๘๐ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๘๑ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบของตน เรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจาก บุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๘๒ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติดังกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ หรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๘๓ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะ จำต้องยอมรับในการกระทำนั้น ไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพล ครอบงำ ให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๘๔ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมายโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และความผาสุก ของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๘๕ ดูแลรักษา และใช้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองแผ่นดินอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๘๖ รักษาความลับของพรรคกรรมแผ่นดิน และระเบียบแบบแผนของพรรคกรรมแผ่นดิน

ข้อ ๘๗ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๘๘ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนา และความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากความฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๘๙ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งหรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๙

หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคกรรมแผ่นดินเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบบัญชีรายชื่อ และการคัดเลือก บุคคลซึ่งพรรคกรรมแผ่นดินเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๐ เมื่อกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคกรรมแผ่นดินต้องจัดให้มีคณะกรรมการ สรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๑ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีจำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคจำนวนห้าคน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคซึ่งมาจากภาคละหนึ่งสาขา
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจำนวนสองคน

ข้อ ๙๒ ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรก ที่มีขึ้นภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ หากพรรคการเมืองยังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบภาคละหนึ่งสาขา ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๙๑ ประกอบด้วยกรรมการบริหารพรรคจำนวนสี่คน หัวหน้าสาขาพรรค และตัวแทนพรรคประจำจังหวัด ซึ่งเลือกกันเองจำนวนเจ็ดคน ในกรณีที่มีหัวหน้าสาขาพรรค และตัวแทนพรรคประจำจังหวัดรวมกันไม่ถึงเจ็ดคนให้เลือกตัวแทนสมาชิกพรรคให้ได้จำนวนที่ยังขาดอยู่จนครบจำนวนเจ็ดคน

ข้อ ๙๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรครวมแผ่นดิน

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๙๔ พรรคซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งในจังหวัดใด ต้องมีสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในจังหวัดนั้นในกรณีที่พรรคใดมีสาขาพรรคมากกว่าหนึ่งสาขาหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้นเป็นสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการตามข้อ ๙๕

ข้อ ๙๕ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนด วัน เวลา สถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งและประกาศ ให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) เมื่อสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัครจากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็น และให้สมาชิกให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ให้สาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ส่งรายชื่อผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง ที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) ให้คณะกรรมการสรรหา เพื่อพิจารณาเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหา ส่งรายชื่อผู้สมัครของแต่ละเขตเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) และ (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่จะเสนอให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรครวมแผ่นดิน

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๙๖ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้พรรคจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชาย และหญิงด้วย ในกรณีที่พรรคใดมีสาขาพรรคมากกว่าหนึ่งสาขาหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคนั้นกำหนดว่า จะให้สาขาพรรคสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้นเป็นสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการตาม ข้อ ๙๗

ข้อ ๙๗ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ ในการสมัครและการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรค หัวหน้าสาขาพรรค ตัวแทน พรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) ให้คณะกรรมการบริหารพรรค หัวหน้าสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดเสนอรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้คณะกรรมการสรรหา

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครและเสนอรายชื่อตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหา ตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินหนึ่งร้อยรายชื่อ โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชาย และหญิง แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวให้สาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) เมื่อสาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ได้รับบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง ตาม (๓) จากคณะกรรมการสรรหาแล้ว หัวหน้าสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็น และให้สมาชิกให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมาทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แล้วส่งรายชื่อดังกล่าว ทั้งที่ได้รับความเห็นชอบ และไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นให้คณะกรรมการสรรหา เพื่อพิจารณาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัคร พร้อมเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อแล้วจัดลำดับตามที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้สามารถใช้สิทธิการเป็นสมาชิกในจังหวัดใกล้เคียงที่มีสาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตามที่กำหนดในข้อบังคับพรรค

ข้อ ๙๘ ห้ามมิให้ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดหรือหัวหน้าสาขาพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคผู้ใดยินยอมให้บุคคลใดที่มีได้เป็นสมาชิกของพรรคเข้าแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมหรือให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในการดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ข้อ ๙๕ และข้อ ๙๗

ข้อ ๙๙ ถ้าจังหวัดใดที่พรรคมีสาขาพรรคและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดด้วยให้พรรคกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคสาขาใด หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้นเป็นสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ตามข้อ ๙๕ หรือเพื่อดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ตามข้อ ๙๗ แล้วแต่กรณี แล้วให้พรรคแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

ส่วนที่ ๔

ข้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๐ ในการเลือกตั้งทั่วไป การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ ให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๕ และข้อ ๙๗ เว้นแต่กรณีที่เป็น การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทนการเลือกตั้งที่เป็นโมฆะหรือการเลือกตั้งใหม่ ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือกรณีผู้สมัครตายก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง และคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรครวมแผ่นดินเห็นสมควรจะเสนอ

ให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๑๐๑ การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาใช้บังคับโดยอนุโลม

พรรคจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้

ข้อ ๑๐๒ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๑๐๑ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรี ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่เคยทำหนังสือยินยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่น ในการเลือกตั้งคราวนั้น การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๑๐๓ การคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือก สมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาบังคับใช้ โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

การบริหารการเงิน และทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง

สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใด ของพรรค และสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีบัญชีรับ และจ่ายเงิน ของสาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคประจำจังหวัด ที่ได้รับหรือจ่าย โดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รายการนั้นเกิดขึ้น และสรุปรายงานให้พรรคทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคประจำจังหวัด

ให้หัวหน้าสาขาพรรค และตัวแทนพรรคประจำจังหวัด จัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรค หรือในเขตจังหวัดที่ตนเป็นตัวแทน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๕ การลงรายการบัญชีของพรรคต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วน โดยต้องจัดทำในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) บัญชีแยกประเภท และบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง

และอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๖ พรรคการเมืองอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมของพรรค
- (๒) เงินค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรค
- (๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรค
- (๕) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค
- (๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
- (๗) ดอกผลของเงิน และรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๐๗ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้า หรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติในท้องที่นั้น

ข้อ ๑๐๘ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง หรือสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๙ เมื่อพรรคดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้หัวหน้าพรรคจัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย รายการ จำนวนเงิน หรือมูลค่าของสินค้าหรืออัตราค่าบริการแต่ละประเภท ให้ครบถ้วน และถูกต้อง

ข้อ ๑๑๐ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้บันทึกบัญชีรายวัน แสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคให้ครบถ้วน และถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๑๑ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจาก การครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๑๑๒ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรครวมแผ่นดินต้องกระทำโดยเปิดเผย และแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๑๓ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรค บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค สาขาพรรค สถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสถานที่ที่พรรคเห็นสมควร

ข้อ ๑๑๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันจัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลง ให้หัวหน้าพรรค จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุน และจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบด้วย

ข้อ ๑๑๕ การจัดกิจกรรมระดมทุนให้บันทึกบัญชีรายวัน แสดงรายได้หรือรายรับ และนำไปแสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคให้ครบถ้วน และถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๑๖ การจัดกิจกรรมระดมทุนต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวัน ก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจาก การครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๗ ให้หัวหน้าพรรค และเหรัญญิกพรรคเปิดบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝาก และจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปิดบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๑๘ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสด ให้หัวหน้าพรรค และเหรัญญิกพรรคนำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๑๗ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค หากการรับบริจาคเป็นตั๋วแลกเงินหรือเช็ค จะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๙ เมื่อมีการบริจาค ให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค และให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอาจนางส่งแก่พรรคได้ ให้ผู้รับบริจาคแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริคนั้นให้พรรคทราบ

ข้อ ๑๒๐ เมื่อพรรคได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๑๙ ให้ออกใบเสร็จรับเงิน หรือหลักฐานการรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ภายในวันที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่งใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๒๑ ให้พรรคบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับ จากการบริจาคของพรรคให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ของพรรค
- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งของผู้รับบริจาค

- (๔) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรค และเหรัญญิกพรรค

ข้อ ๑๒๒ ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อผู้บริจาค จำนวนเงิน รายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาท พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาค เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจําทุกสิ้นเดือนแล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ

การตีราคาทรัพย์สิน หรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาค ให้คำนวณราคาทรัพย์สิน อัตราค่าเช่า ค่าตอบแทนหรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๑๒๓ บุคคลใดจะบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ให้แก่พรรคการเมือง มีมูลค่าเกินสิบล้านบาทต่อพรรคการเมืองต่อปีมิได้ และในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ให้แก่พรรคการเมืองไม่ว่าพรรคเดียวหรือหลายพรรคเกินปีละห้าล้านบาท ต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรรครวมแผ่นดินจะรับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินพรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรครวมแผ่นดิน

ข้อ ๑๒๔ สมาชิกพรรคจะต้องชำระค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าปีละยี่สิบบาท และประเภทตลอดชีพไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท

เพื่อประโยชน์ในการนับรอบระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของสมาชิก ให้ถือว่ารอบระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีที่สมาชิกได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นครั้งแรกสิ้นสุดในวันสิ้นปฏิทินของปีเดียวกัน และให้เริ่มต้นนับรอบระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีถัดไปใหม่ โดยให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมและสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน ทั้งนี้สมาชิกอาจชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีถัดไปภายในกรอบระยะเวลาดังกล่าวเมื่อใดก็ได้

หมวด ๑๓

การเลิกพรรครวมแผ่นดิน สาขาพรรครวมแผ่นดิน
และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๒๕ การเลิกพรรค สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดิน โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสมาชิกพรรค กรณีที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นเหตุให้เลิกพรรค

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค และคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ ทำหน้าที่จนกว่าข้อบังคับพรรครวมแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๖ มีผลใช้บังคับ

๒. เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรครวมแผ่นดินชุดใหม่ จำนวน ๑๔ คน ได้แก่

๒.๑ พลเอก ชัยชัย ภัทรนาวิก	หัวหน้าพรรค
๒.๒ พลตรี พิชิต บุตรวงศ์	รองหัวหน้าพรรค
๒.๓ นายมนตรี พรหมวัน	รองหัวหน้าพรรค
๒.๔ นายรุ่งโรจน์ รุ่งณรงค์รักษ์	รองหัวหน้าพรรค
๒.๕ นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	เลขาธิการพรรค
๒.๖ นายณัฐพล ทองคำ	เหรัญญิกพรรค
๒.๗ นางสาวกานดา ถาวรประพาฬ	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๒.๘ นายสพัชญ์นันทน์ เซสพีเดส	โฆษกพรรค
๒.๙ นายมานิช อุณหกาญจน์กิจ	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๐ นายเฉลิมพล ระดาพัฒน์	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๑ นายโชคชัย ต้นประเสริฐ	กรรมการบริหารพรรค

๒.๑๒ พันเอก วีระเดช เบญจาทิกุล กรรมการบริหารพรรค

๒.๑๓ นางสาวอภิภาวดี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา กรรมการบริหารพรรค

๒.๑๔ นายเชนทร์ ภัทรนาวิก กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

แสวง บุญมี

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง